

“అపూ!” నెమ్మదిగా తుమ్మెద జుమ్మని అన్నట్లు చెవిలో నోరుపెట్టి పిలిచాడు వాసవకుమార్.

“ఊ!” ఊహలోకాల నుండి పీలికి రావడం ఇష్టం లేనట్లు మూలిగింది అపర్ణ. “అంతా లాంచీలో వెళ్ళిపోయారు” అన్నాడు.

“వెళ్ళనీ!” ఇలా ఏకాంతంగా వుండడమే కోరుకుంటున్నాను అన్న ధ్వని వినిపించిందామె జవాబులో.

“జీవితంలో రెండోమారు నిన్నొక మాట అడగాలని వుంది.”

బదులు చెప్పకపోయేసరికి మళ్ళీ తనలో తను అనుకుంటున్నట్లు అనసాగాడు.

“వైలాపచ్చీసు పరువంలో జీవితం పరుగు లెడుతున్నప్పుడు యూనివర్సిటీలో యం.ఏ. పూర్తయ్యాక అడిగానోసారి “నేనంటే నీకిష్టమేనా?” అని అప్పుడు సువ్వేమి సమాధానం చెప్పలేదు. ఆరునెలలు వేచివుండి అమ్మ పట్టుదలకు లొంగి సరళ మెళ్ళో మూడుముళ్ళూ వేసాను.

పదేళ్ళు సరళతో వివాహం జీవితం-అమ్మ పోవడం సంతానం లేకుండానే సరళ నన్నొదిలించుకుంటుంది చేసి పరలోకానికి వెళ్ళడం-

అనుకోకుండా పదేళ్ళ తర్వాత మళ్ళీ మళ్ళీ మా కాలేజీకే లెక్కరరుగా బదిలీ కావడం.

నిన్ను చూస్తూ వుంటే మోడ్రైపోయిన నా జీవితం మళ్ళీ చిగురిస్తుందని వీదో ఆశ— ఇన్నాళ్ళూ నీవు అవివాహితగా వున్నది నాకోసమే నేమో అనిపిస్తుంది!

పదేళ్ళనాడు అడిగిన మాటే మరలా అడుగుతున్నాను. నేనంటే నీకిష్టమేనా?

సువ్వ ‘ఊ’ అంటే నా జీవితంలో మళ్ళీ వసంతం చిగురిస్తుంది.

తేనెవాకలు చిందిస్తూన్న వాసన్ మాటలు అపర్ణ హృదయాన్ని వీదో మధురోహలలోకి లాక్కుపోయాయి.

పదేళ్ళు! జీవితంలో ఎంతో విలువైన దశాబ్దం! వృధా చేసుకున్నానా? వళ్ళు జలదరించింది అపర్ణకు.

పదేళ్ళ క్రితం మంచుకు ముడుచుకొన్న మల్లెమ్మిగలా ఎంత ముగ్ధమోహనంగా కనపడేది!

‘యూనివర్సిటీ బ్యూటీ’ బిరుదు తనను పూర్తిగా అహంతో నింపివేసింది.

‘అపూ!’

అందం-ఆకర్షణ

- స్నేహకాండ

‘అపూ డాచింగ్’
‘బ్యూటీ క్వీన్’
అంటూ అందమైన పుష్పం చుట్టూ జుమ్మని తిరిగే తుమ్మెదల్లా ఎంతోమంది యూనివర్సిటీలో చదివే యువకులు పూపిర పీల్చుకోనిచ్చేవారుకాదు.
వాసన్ “నేనంటే నీకిష్టమేనా?” అని అడిగినప్పుడు ‘అవును’ అని సమాధానం చెప్పలేక పోయింది.
ఇంతమంది యువకులకు ఆరాధ్య దేవతగా, డ్రీమ్ గర్ల్ గా వున్న అపర్ణ రేపు మిసెస్ వాసన్ గా మారితే
మరలా ఎవరైనా కన్నెత్తి తన పంక చూస్తారా?
పన్నెత్తి పలుకరిస్తారా?
యువ హృదయాలలో ఆరాధ్యదేవతగా

పున్న తను స్థాన భంకం పొందుతుంది. వారంతా రంజని వెంట తిరుగుతారు. ఇప్పటివరకు ‘యూనివర్సిటీ బ్యూటీ’ అన్న పేరు అపర్ణకే వుంది. తన వివాహం అయిందగర్బుంచీ రంజనిని ‘యూనివర్సిటీ బ్యూటీ’ అంటారు.
ఆ ఆలోచనే అపర్ణకు ఎంతో భయంకరంగా తోచసాగింది!
రోజురోజుకు తన కడగంటి చూపు కోసం, పలకరింపు కోసం తపించేవారి సంఖ్య ఎక్కువవుతున్నది!
అందుకే వాసన్ కు సమాధానం చెప్పలేదు. ఆరు నెలలాగి సరళను వివాహం చేసికొన్నాడు. తనూ? అలాగే వుండిపోయింది. కాలేజీలో లెక్కరరుగా జేరింది. బ్రహ్మచారి లెక్కరర్లతో సాటు వివాహిత లెక్కరర్లు కూడా అపర్ణ చుట్టూ

కొంతమంది భర్తలు

కొంతమంది భర్తలు
 నిరంకుశత్వానికి నిర్వచనాలు
 హిట్లరుకు ముసోలినికీ వారసులు
 తను పట్టిన కుందేలుకి మూడే కాళ్ళనే
 పరమ మూఢాగ్రేసర చక్రవర్తులు
 కొంతమంది భర్తలు
 పరమాణు యుగం నాటి మనుష్యులు
 పాతరాతియుగం నాటివి మనస్సులు
 ప్రాణమున్న మానిమలకు రవంత స్థానమీయరు
 మంగళ సూత్రాలకి మట్టెలకు ప్రాణం పెద్దారు
 కొంతమంది భర్తలు
 ఘోరమైన ధన పిశాచాలు
 కరెన్సీ నోట్ల కోసం కాసుకోసం
 నాతి చరామి అని అగ్నిసాక్షిగా
 పెళ్ళాడిన అర్థాంగినే సజీవ దహనం చేసే రాక్షసులు
 కొంతమంది భర్తలు
 భార్యల కొంగు చాలు భర్తలు

వ్యక్తిత్వం లేని పరమ హీనులు
 బయట వీర శూర వ్యాఘ్రేశ్వరులు
 ఇంటిలో మార్జాల కిశోరాలు
 కొంత మంది భర్తలు
 తమకు ప్రతిభ రవంత లేకపోయినా
 పురుషాహంకారం మూర్తిభవించిన వారు జీతం భత్యం లేని పనిమనిషిగా
 వెట్టి చాకిరీ చేసే బానిసగా భార్యని చూసే పరమ నికృష్టులు
 కొంతమంది భర్తలు
 అకళంకమైన అనురాగమూర్తులు
 ఇరువురి తనువులు వేరైనా
 మనసులొకటై మసలే వారు
 ప్రణయ గీతానికి పల్లవి లాటివారు
 సమాన హక్కుల నినాదాలెన్ని మిన్నందినా
 భార్యల నుదుటి వ్రాత వ్రాసే అపరబ్రహ్మ పతిదేవుడు
 సహృదయ భర్తల సహకారం గల స్త్రీలు
 అదృష్ట పథంలో ఆభ్యుదయ పురోగాములు

మందరపు హైమవతి

చేరేవారు ఖాళీ సమయాలలో-మకరందంతో
 నిండిన పుష్పం చుట్టూ పరిభ్రమించే భ్రమరా
 లలా!
 కాని కొంత కాలానికి వినీ వినీ విసుగుపుట్ట
 సాగింది. ప్రతివారు ముఖప్రీతి మాటలతో
 ముంచెత్తడం-వీలుంటే వీదైనా ఛాన్సు కోసం
 మనసులో కుటలు పన్నటం-ఇంతేగా? మన
 స్వార్థిగా వాసవ్ లాగా ప్రేమించేవాడెవడైనా
 దొరుకుతాడా అని నిరీక్షించింది కొన్నాళ్ళు.
 సంవత్సరాలు గడిచిన కొద్దీ శరీరంలో
 మార్పులు వస్తున్నాయే కాని అపల్ల నిరీక్షణ
 ఫలించలేదు.
 మనసులో ఏదో అనుమానం! పదేళ్ళ క్రితం
 పున్నంత అందంగా వున్నానా?
 ఉంటే మరి వెనుకటిలాగా వెంటబడి తిరిగే
 వారి సంఖ్య ఆ ఏటికీ ఆ ఏటికీ తగ్గిపోతున్న
 దెందుకు?
 సన్నజాజ్ మొగ్గలా వుండే అపల్ల అరవిచ్చిన
 తెల్ల కలువలా మారిపోయిందా?
 ఏ అందం ఆకర్షణలు మాచుకొని పదేళ్ళ
 నాడు తాను వాసవ్ ను తిరస్కరించిందో ఈ
 రోజు అని తనలో అంతగా లేవని మనసులో
 ఎక్కడో ఘోష వినపడుతున్నది.
 వాసవ్ ఏమీ మారలేదు. పది సంవత్సరా

లలో కొంచెం వళ్ళు చేసాడు. అంతే!
 ఆ కళ్ళలో అదే ఆరాధనా భావం!
 నిజానికి ఇంకా అతనికి తనంటే అదే
 అభిప్రాయం వుండడమే విశేషం. అదే వుంది.
 "పిచ్చి వసూ! ఇంకా నేనంటే ఎందుకు
 నీకంత ఆరాధన. నీవు కోరుకున్న అపూ కాదు
 ఇప్పుడు నీ ముందున్నది"
 "నాకు నీలో ఏమీ మార్పు కనబడడం
 లేదు. కాకపోతే నీలో ఏదో గాంభీర్యం-కళ్ళలో
 వెనుకటి లాలసత్వం పోయి ఏదో నైర్మల్యం,
 చలాకీతనం బదులు ఏదో పరిపూర్ణత్వం.. ఆపట్టి
 కంటే యిప్పుడే నీవు నాకు అందంగా కనబడు
 తున్నావు" అన్నాడు వాసవ్.
 బదులుగా అతని చేయి తన రెండు చేతుల
 లోకి తీసుకొని నిమురుతూ వుండిపోయింది.
 కాలేజీ నుండి పిక్నిక్ కు వచ్చిన బస్సు
 డ్రైవర్ పిలిస్తే లేచి వెళ్ళాడు వాసవ్.
 మళ్ళీ ఏదో అనుమానం మొలకెత్తింది
 అపల్లలో. తన అందం, ఆకర్షణా చెక్కు చెదర
 లేదంటున్నాడు వాసవ్! నిజమేనా?
 ఆ వూహి ఎంతో మనోహరంగా వుంది!
 అపల్ల మనసు గాలిలో తేలిపోసాగింది.
 దూరంగా ఎవరో అపరిచిత యువకుడు

నే బ్రుని తదేకంగా చూస్తున్నాడు.
 అతని కన్నుల్లో కనపడే భావం అపల్లకు
 చిరపరిచితమే! అందమైన అమ్మాయి కనపడ్డ
 ప్పడు కనులార్యకుండా చూచే కోడెకారు
 యువకులలో కనపడే భావమే అది!
 అంటే యింకా తన ఆకర్షణ, అందం వన్నె
 తరుగలేదన్నమాట!
 'వాయిల్ చీరె బదులు నైలెక్సు చీరె కట్టు
 కుని వస్తే ఇంకా ఆకర్షణగా వుండేదాన్ని' అనే
 ఆలోచన మనసులోకి రాగానే అపల్ల బుగ్గల్లో
 దానిమ్మ పూలు పూచాయి.
 తన వంకే చూస్తున్న అపల్లను చూచి
 హుషారుగా యిలావేసి కన్ను చికిలించాడు అపరి
 చిత యువకుడు.
 అపల్ల కళ్ళు అగ్నిగోళాల్లా నిప్పులు కురి
 శాయి! వెళ్ళిపోయాడతను.
 డ్రైవర్ తో మాట్లాడి తిరిగి వచ్చిన
 వాసవ్ ను అతలా పెనవేసుకుపోయింది అపల్ల.
 "వసూ! వెంటనే పెళ్ళి ఏర్పాట్లు చెయ్యి"
 అంటూ!
 తనలో వాసవ్ చూస్తున్న అందం, ఆకర్షణ
 అంటే ఇప్పుడొకమెకు భయం కలుగుతున్నది. *